

melse fra den ene Side, det andet en Indrømmelse fra den anden Side, tror jeg ikke er noget nyt eller noget mærkeligt. Det, der ved den nuværende Sammenføblingspolitik forekommer mig at være dabelværdigt, er, at disse Forhandlinger foregaa paa en saa aparte Maade over for en stor Del af dette Tings Medlemmer. Jeg har tidligere — jeg tror, det var i Begyndelsen af denne Samling — for mit Vedkommende beklaget den Fremgangsmaade, at man om en stor Række Lovforslag indgaar Afkord underhaanden og udelukker en ikke ringe Del af dette Tings Medlemmer fra at have nogen Indflydelse paa disse Afgørelser. Jeg er altsaa ikke i og for sig nogen principiel Modstander af, at man gør gensidige Indrømmelser, at den ene giver noget for at faa noget til Gengæld og omvendt. Jeg tror ikke, at der er noget som helst nyt deri, og jeg tror heller ikke noget i og for sig forkasteligt, og navnlig tror jeg ikke, det er anderledes under andre parlamentariske Forhold, eller at det er noget særligt for den danske Rigsdag. Jeg tror, at det er noget, som er fælles for alle politiske Forsamlinger, at man søger gennem Kompromisser at naa til Resultater, at den ene indrømmer den anden noget for at faa Indrømmelser til Gengæld; men jeg finder, at den Maade, hvorpaa man har praktiseret dette Princip her i de to sidste Samlinger, er forkastelig og navnlig i høj Grad hensynsløs lige over for en stor Del af dette Tings Medlemmer. Naar jeg nu ikke ønsker at stemme for dette Forslag, er det ikke, fordi det foreligger som Ved i en lang Række Afgørelser — ja, jeg ved ikke saa nøje, hvor lang denne Række er, jeg ved ikke, om den Forregning, det ærede Medlem fra Næjens gav os i Dag, er komplet, eller om der muligvis er endnu flere Ved tilbage. Det er ikke af den Grund, at jeg modsætter mig dette Lovforslag. Nej, jeg modsætter mig det, fordi jeg tror, at det i og for sig er en daarlig Løsning af det Spørgsmaal, her ligger for. Jeg kan ikke forstaa, at det kan være rigtigt, at man lægger en Landbrugsskole her midt i København, og i Virkeligheden er Stillingen saaledes efter den Behyggelse, der har fundet Sted. Da Skolen blev anlagt i 50'erne, laa den i Virkeligheden paa en Mark, som ikke var bebygget, og om den saa laa ved København eller længere ude paa Sjælland eller overhovedet et andet Sted paa Landet, det spillede ikke nogen stor Rolle den Gang, fordi det Terrain, Landbohøjskolen ligger i, da omtrent var fri Mark. Siden den Tid er Landbohøjskolens Terrain imidlertid ikke

blevet andet end en aaben Blads i København, tæt bebygget til alle Sider, og for hvert Aar vil det blive endnu mere indsnævet. Jeg kan ikke tro, at det vil være praktisk heldigt at have Landbohøjskolen liggende der, navnlig for saa vidt man jo stadig afholder praktiske Forsøg i Forbindelse med Undervisningen. Nu skal jeg vel erkende, at Landbohøjskolens hele Anlæg og Karakter har i meget væsentlig Grad forandret sig i de forløbne Aar. Oprindeligt var det nærmest Tanken, at unge Landmænd skulde have en praktisk Uddannelse eller en forenet praktisk og teoretisk Uddannelse paa denne Skole. Nu derimod stiller Sagen sig anderledes, nu sætter man det nærmest som Landbohøjskolens Opgave at uddanne Landbrugslærere omkring i Landet, og jeg skal for saa vidt erkende, at Betydningen af det praktiske Landbrug, der kan drives i Forening med Landbohøjskolen, nu ikke spiller saa stor en Rolle, som den spillede den Gang, Skolen blev anlagt. Alligevel skulde jeg tro, at det selv for en teoretisk Landbrugsundervisning, for Uddannelsen af Landbrugsstudenter til Lærere ved Landbrugsskoler ude omkring i Landet, vilde have en ikke uvæsentlig Betydning, om dertil kunde være knyttet et Landbrug af ikke alt for indskrænket Beskaffenhed og navnlig et Landbrug, der ikke drives under aldeles ekstraordinære Forhold. Jeg har hørt ikke saa, som jeg tror, kyndige Stemmer, der sige, at det Landbrug, der kan drives paa Forsøgsmarkerne derude, eller i det hele disse Forsøg, i Virkeligheden ere meget utilfredsstillende, bl. a. af den Grund, at Terrainet ligger ombygget paa alle Sider, saa at de naturlige, geografiske og atmosfæriske Forhold ere noget ganske ekstraordinært og slet ikke svare til Forholdene ellers her i Landet. Jeg tror, at selv om det kan være rigtigt at give Landbohøjskolen den mere videnskabelige Karakter, den har faaet, og som den hderligere vil faa efter dette Forslag, burde den dog altid bevare nogen Forbindelse med Jorden, men denne Forbindelse er i Virkeligheden afstaaen derved, at Terrainet er blevet helt ombygget, og at Forholdene for Planterens Dyrkning ikke svarer til, hvad de ellers ere omkring i Landet. Det er derfor min Anskuelse, at man burde være gaaet til den Plan, den ærede foregaaende Taler talte om, og at man tilige burde gaa til en Delling af Veterinær- og Landbohøjskolen. Jeg tror, at det var rigtigt, om man havde beholdt Veterinærskolen ved København — der er mange Forhold, der begrunde Veterinærskolens Belliggenhed her — medens man burde have flyt-